

Arrestnummer
<i>C1 161</i> / 2025
Repertoriumnummer
2025 / <i>381</i>
Datum van uitspraak
31 januari 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2024/PGG/1556 2024/VJ11/817

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2024/PGG/1556 - 2024/VJ11/817

Not.nr. KO.64.L2.018793/20

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

2. nr. RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

als dader, mededader om het misdrijf te hebben uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt,

AFVAL – beheer van afvalstoffen in strijd met de wettelijke voorschriften (opzettelijk) bv sluikstort

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen, zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

De eerste en de tweede,

Te op 17 december 2020, namelijk door bij de sloop en verwijdering van asbesthoudend materiaal van een bijgebouw niet de nodige maatregelen te hebben genomen om de vezelverspreiding en blootstelling van personen aan asbestvezels te

verhinderen, namelijk door de elementen niet voorafgaand te hebben gedemonteerd en ingezameld, door de materialen te hebben gebroken en door de afgebroken materialen niet te hebben opgeslagen in een gesloten verpakking met het oog op afvoer, doch deze in de grond te hebben gestort

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, eerste lid van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 17 juni 2024 op tegenspraak als volgt:

“OP STRAFGEBIED

Op tegenspraak ten aanzien van de eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging voor de beklaagde bewezen.

Gelast de OPSCHORTING van de uitspraak van veroordeling voor voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt tot het betalen van de vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 58,90 euro.

Veroordeelt tot het betalen de som van 35,38 euro als gerechtskosten.

Veroordeelt tot het betalen van een bedrag van 24,00 euro als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Op tegenspraak ten aanzien van de tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging bewezen voor de beklaagde bewezen.

Gelast de OPSCHORTING van de uitspraak van veroordeling voor voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt tot het betalen van de vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 58,90 euro.

*Veroordeelt tot het betalen de som van **33,86 euro** als gerechtskosten.*

*Veroordeelt tot het betalen van een bedrag van **24,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.*

Houdt de burgerlijke belangen overeenkomstig artikel 4 al. 2 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering ambtshalve aan.”

1.2 Het openbaar ministerie stelde op 28 juni 2024 hoger beroep in tegen dit vonnis ten aanzien van de beide beklaagden door het afleggen van een verklaring van hoger beroep op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk.

Het diende tegelijk ook een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 29 november 2024 (inleidingszitting) legde dit hof conclusietermijnen vast bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering. Het hof bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 26 december 2024.

De beklaagden hebben tijdig geconcludeerd.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 26 december 2024 in het Nederlands:

- het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door advocaat-generaal,
- de beklaagde bijgestaan door voor meester
beiden advocaat met kantoor te
- de beklaagde vertegenwoordigd door meester
advocaat met kantoor te

2. De verklaring van hoger beroep tegen het vonnis van 17 juni 2024 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, is tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook het verzoekschrift is tijdig ingediend.

In het verzoekschrift bepaalde het openbaar ministerie een nauwkeurige grief over de straf.

Het hoger beroep van het openbaar ministerie is ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van het hoger beroep en vervolgens van de grief zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof

vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

De devolutieve werking van het beperkte hoger beroep en de grief brengt mee dat de beslissing van de eerste rechter tot de schuld van de beklaagden aan de enige telastlegging definitief is. Dit is ook het geval voor de beslissing over de kosten van de strafvordering in eerste aanleg, de bijdrage aan het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand en de vaste vergoeding voor de beheerskosten in strafzaken. De saisine van het hof is beperkt tot de strafmaat en de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

3. Uit de omschrijving van de feiten bij de enige telastlegging volgt dat de daarbij vermelde wettelijke bepalingen moeten worden aangevuld met een verwijzing naar artikel 12, § 4 Materialendecreet. Het hof vult de telastlegging in die zin aan.

4. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis correct samen als volgt:

1.1. Op 17 december 2020 begaven de politie-inspecteurs PZ zich naar

Ter plaatse aangekomen zagen de politie-inspecteurs een woning in verbouwing staan. De woning en de tuin waren vrij toegankelijk aangezien er geen ramen noch deuren in de woning zaten. Aan de achterzijde van de woning zagen zij enkele bouwvakkers die aan het werk waren met een graafkraan. Eén van hen identificeerde zich als zaakvoerder van de gelijknamige bouwonderneming. Zij gingen in de richting van de kraan staan en stelden vast dat er naast de kraan een put was waarin recent aarde werd gestort. In een hoek van de put stelden zij vast dat er restanten van gegolfde asbestplaten aanwezig waren. Van de bouwvakkers vernamen zij dat zij het asbest hadden gedumpt op vraag van de eigenaars. De toestand ter plaatse werd door de politie-inspecteurs gefotografeerd (fotodossier, stukken 7 tot 10).

Op de straat voor de woning konden de politie-inspecteurs 2 mannen aantreffen die zich identificeerden als eigenaars en zaakvoerders van het bedrijf. Op vraag van de politie-inspecteurs bevestigden zij dat de woning die in verbouwing in eigendom is van met zetel te

Op vraag van de politie-inspecteurs deelde spontaan mee dat hij de opdracht had gegeven aan de aannemer om de platen in de tuin te begraven. Op vraag van de politie-inspecteurs zouden de bouwvakkers het nodige doen om het asbest op een correcte manier te verwerken en uit de grond te halen (stukken 4 tot 6).

1.2. Op 18 december 2020 hebben de politie-inspecteurs op vraag van zich opnieuw begeven naar toonde hen een diepe put. Hij zegde dat de golfplaten daarin werden gestoken. De golfplaten werden er na de vaststellingen van de interventieploeg uitgehaald. toonde de politie-inspecteurs de golfplaten die gestald waren in een aanhangwagen op de parking van de firma. De kapotte golfplaten bevonden zich in plasticen bakken met plastic jolte erover zou zich bevragen bij het recyclagepark of hij een dergelijke

hoeveelheid daar naar toe mag brengen. De politie-inspecteurs gaven hem een folder met de nodige informatie van Ovam (stukken 11 tot 13 en het fotodossier (stukken 14 tot 19).

1.3. Op 24 september 2021 werden de politie-inspecteurs PZ door n het bezit gesteld van een leveringsbon en een factuur van de verwerking van asbesthoudende materialen (stukken 23 tot 25).

1.4. Tijdens zijn verhoor verklaarde dat de grond waarvan sprake eigendom is van Zowel hij als zijn broer zijn zaakvoerders van De golfplaten waren platen van een duivenkot die eerder werd afgebroken. De platen lagen al een maand of twee op het terrein om weg te brengen naar Hij ging dit samen doen met zijn broer maar het kwam er niet van. Hij had een put gegraven en had het afval in de put gestoken. Hij had de kans niet gehad om de put volledig dicht te maken. De politie was heel snel ter plaatse. Hij had een bigbag gehaald om het afval correct te sorteren. Hij had het afval uit de grond gehaald en had het op correcte manier in de bigbag gestoken en naar ebracht.

1.5. Tijdens zijn verhoor verklaarde dat toen zij de werken dienden te beginnen er nog wat afval aanwezig was van eerdere afbraakwerken waaronder een dak van een oude duiventil. De gebroeders vroegen hem om dit op te ruimen. Ze vroegen hem een put te maken in de tuin en de platen daarin te stoppen. Zij hadden niet verder gedacht en hadden dus een put gegraven en die platen in de grond verwerkt (stukken 34 en 35).

5. In hun conclusies benadrukken de beklaagden dat de processen-verbaal in dit dossier geen bijzondere bewijswaarde hebben, dat de dakplaten niet werden onderzocht en dat niet alle betrokkenen zijn verhoord. De saisine van het hof is echter beperkt tot de straf en de bijdrage aan het Slachtofferfonds. De schuld van de beklaagden aan de enige telastlegging staat vast. Het hof antwoordt daarom niet op die overwegingen, nu ze buiten de saisine vallen.

6. De beklaagden hebben een duivenhok afgebroken en de asbesthoudende dakplaten daarvan begraven in een put in de tuin. De verwerking van asbest is aan strikte regels onderworpen, omdat asbestvezels een groot gevaar inhouden voor de volksgezondheid. De beklaagden hebben die regels genegeerd om de kost van de verwerking uit te sparen. Dit is bijzonder asociaal. Daar staat tegenover dat de beklaagden onmiddellijk na de controle de platen hebben opgegraven en dat ze deze uiteindelijk ook correct hebben afgevoerd.

zijn respectievelijk en jaar oud. Zij hebben elk een blanco strafrechtelijk verleden. Ze zijn allebei onrechtstreeks bestuurder van die aannemingswerkzaamheden uitvoert, veelal in het kader van overheidsopdrachten.

Terecht halen de beklaagden aan dat de redelijke termijn is overschreden. De beklaagden leven onder de dreiging van een gerechtelijke vervolging sinds de initiële vaststellingen op 17 december 2020. De laatste onderzoekshandeling werd uitgevoerd op 11 oktober 2021

(verhoor van . Pas twee jaar later, op twee oktober 2023, gaf het openbaar ministerie opdracht tot dagvaarding. Voor die periode van stilstand van twee jaar is er geen verantwoording.

De artikelen 6.1 EVRM en artikel 14.3.c, IVBPR geven niet aan welke gevolgen het hof dient te verbinden aan de vaststelling dat de redelijke termijn is overschreden. Artikel 27 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat, indien de duur van de strafvervolgung de redelijke termijn overschrijdt, de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken of een straf kan uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf, of, bij een zeer zwaarwichtige miskenning van de redelijke termijn, het verval van de strafvordering kan uitspreken. Deze bepaling sluit een meer of minder vergaand rechtsherstel niet uit.

De overschrijding van de redelijke termijn is niet dermate zwaarwichtig dat enkel het verval van de strafvordering rechtsherstel kan bieden. Als rechtsherstel kent het hof de beklaagden de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe. Zij voldoen allebei aan de wettelijke voorwaarden daartoe. Een straf is niet langer nodig om hen te doen inzien dat hun handeling onaanvaardbaar was. Op die manier brengt het hof ook hun sociale en professionele status niet in het gedrang.

Het hof veroordeelt de beklaagden tot de kosten van deze beroepsprocedure, vermeerderd met 10 % (toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken).

Omdat het hof de beklaagden niet tot straf veroordeelt, veroordeelt het hen evenmin tot de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de beslissing over de strafmaat en over de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Beslissing van het hof:

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart het beroep ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

gelast voor elk van de beklaagden voor de
bewezen enige telastlegging de gunst van **de gewone opschorting** van de uitspraak van de
veroordeling gedurende een periode van drie jaar;

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de
kosten van deze beroepsprocedure, begroot op 99,34 euro.

|

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 24,00
Afschrift akte HB OM:	€ 3,00
Dagv. 1e bekl.:	€ 32,16
Dagv. 2 ^e bekl.:	€ 31,15
	€ 90,31
+ 10 % :	€ 9,03
Totaal :	€ 99,34

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren
en in openbare rechtszitting van **31 januari**
2025 uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van
advocaat-generaal, met bijstand van griffier